

teeken weze dat gij alle onreinheid des vleesches wenscht af te wasschen, dewelke, gij nog onwetend zijnde, het kinderdoopsel niet vermocht af te wasschen, zoodanig dat gij nu herboren naar den geest, als een nieuwe christen onzer gemeente zoudt binnentreden."

Willem Rutsemelis grijpt den bekeerling bij de schouders en dompelde hem onder in de tobbe, zoodat het water van zijn sluike haren druipt en langs de ruige stoppels van de kin, tot over borst en lenden vloeit. Maar het gerimpeld gelaat van den ouden schippersknecht straalt van zijn nieuw geloof. Zijn lippen beven. De aanwezigen liggen op de knieën. Hun harten vloeien over van de verrukking der martelaren.

Buiten is de volle, ronde maan gerezen. Haar stralen dringen zilver door de spleet van de luiken in de woonst van den mandenmaker.

V.

Op de reede van Vlissingen ligt de Spaansche vloot voor anker, die koning Philips terug naar zijn landen van derwaarts over, voeren zal. Zacht deinend aan hun ankertouwen, wiegen daar de galjoenen met torenhooge voor- en achterkasteelen, met boven het spinrag van hun takelwerk, de lange wimpels, waarop het kruis van Burgondië zichtbaar wordt, telkens zij uitflapperen in den wind. Groenig uitgevreten en bruin geteerd, aangestroken met vermiljoenrood of kobaltblauw, vernist en verguld, rijst een volk van waternimfen en zeemeerminnen, rijzen Neptuin en Amphitrite, rijzen dolfijnen en zeepaarden uit het water om op rug en schouders de voorstevens te torsen, terwijl het schuim hen op de bollende flanken spat, soms een eind van den geschubden visschenstaart toont, of het vratige pantser van schelpdiertjes dat zich beneden de waterlijn op den kiel heeft vastgezet.

Op de scheepsrompen vlekken lange evenwijdige rijen patrijspoorten, met valluiken waaruit dreigende muilen gapen van gotelingen en fal-konetten. Aan den oever, waar tegen den grauwen horizon de aarden wallen glooien van het kasteel van Rammekens, gapen tot wederantwoord, achter bastions en schanskorven, tusschen stapels ijzeren en steenen klooten de monden van bankbogen en bombaarden, waarbij een nietig kleine voetknecht, rustende op zijn hellebaard, met verstrooiden blik, de stippel-lijn van de vaartuigen op het water gadeslaat.

Lang en smal liggen buiten de halve maan der galjoenen en harveelen, de galeischepen als zooveel reusachtige duizendpooters, de riemen rustend op het water, maar gereed om bij het eerste signaal met vlugge zwenking op den aanrander in te gaan, die het wagen zou de loggere galjoenen te benaderen. Met vijven vastgeketend aan een bank, de voeten in stinkend water en het hoofd onder de brandende zon, vergaande in eigen vuilnis en ongediert, zitten daar de galeiboeven onder den blik van den bewaker,